

Arrest

nr. 233 389 van 2 maart 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DE LIEN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Israëlsche nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten van 29 juni 2018.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 augustus 2018 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE LIEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché N. ONRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 maart 2017 deed verzoeker een eerste aanvraag tot gezinshereniging in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Europese Unie in functie van zijn Belgische wettelijke samenwonende partner, die resulteerde in een weigeringsbeslissing van 17 november 2017.

Op 9 januari 2018 deed verzoeker een tweede aanvraag tot gezinshereniging in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Europese Unie in functie van zijn Belgische wettelijke samenwonende partner. Deze aanvraag werd met de thans bestreden beslissing geweigerd, op de volgende gronden:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 09.01.2018 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met zijn Belgische partner, de genaamde B.A., in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de ‘familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Als bewijs van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon worden volgende documenten voorgelegd:

Loonbrief en jaaroverzicht 2017 met betrekking tot de bestaansmiddelen van Mevr. B. A. Uit de voorgelegde documenten blijkt dat de referentiepersoon een zelfstandige activiteit uitoefent als bedrijfsleider bij de firma BVBA V.. Als bewijs van haar inkomsten uit deze zelfstandige activiteit wordt een jaaroverzicht van 2017 voorgelegd opgemaakt door een sociaal secretariaat en een attest van het sociaal verzekeringsfonds Securex waaruit moet blijken dat zij sociale bijdragen heeft betaald voor het jaar 2017.

Voor zover deze loonfiches dienen aanvaard te worden als begin van bewijs, dient opgemerkt te worden dat deze loonfiches ook geen zicht bieden op het huidige netto-inkomen van de referentiepersoon. In hoeverre de referentiepersoon de enige eigenaar is van het bedrijf, blijkt niet uit de voorgelegde documenten, noch welke kosten zij gemaakt heeft, noch of zij alleen werkt in de firma of ook loonkosten moeten worden betalen, noch welke belastingen zij nog verschuldigd is enz. Bijgevolg kan er niet beoordeeld worden of de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980. Ook werd er geen enkel bewijs geleverd over het bestaan en functioneren van de BVBA V. zoals een uittreksel van de Kruispuntbank.

Daarnaast wordt ook nog een individuele rekening 2017 voorgelegd op naam van H.S., dochter van de referentiepersoon. Er kan met dit document echter geen rekening gehouden worden bij de beoordeling van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen van de referentiepersoon. Immers, het is de Belgische onderdaan die zich wenst te laten vervoegen, die dient aan te tonen over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980 (Conseil d'état, cass., arr. 230.955, 23 april 2015).

Tot slot wordt ook nog een attest van kredietovereenkomsten voorgelegd van de Nationale bank van België.

Op basis van de voorgelegde bewijzen heeft onze dienst nauwelijks zicht op het huidige netto-inkomen van de referentiepersoon. Bijgevolg kan er niet afdoende beoordeeld worden of de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt.

Een behoefteanalyse is in deze overbodig. Gezien we geen zicht hebben op het daadwerkelijke beschikbare inkomen, is dus niet vastgesteld dat het onvoldoende is en hoeft de oefening over hoeveel er dient ter beschikking te zijn, niet te worden gemaakt overeenkomstig de bepalingen van art. 42, §1, 2de lid van de wet van 15.12.1980).

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst de aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is,

wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel is onder meer afgeleid uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker betoogt terzake dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de huurovereenkomst in het voordeel van zijn partner.

2.2. De verwerende partij repliceert in haar nota niet op deze concrete grief.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen. (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS).

Hoewel door de verwerende partij een administratief dossier werd neergelegd, moet erop worden gewezen dat dit niet volledig is: het bevat immers geen van de in de bestreden beslissing opgesomde documenten die door verzoeker zouden zijn neergelegd. Wél bevat het de oprichtingsakte van de BVBA V. en een *"jaarrekening en andere overeenkomstig het wetboek van vennootschappen neer te leggen documenten"*, stukken die schijnbaar in het dossier zijn terecht gekomen nadat het verzoekschrift werd ingediend en die naar alle waarschijnlijkheid zijn opgevraagd door de verwerende partij, nadat verzoeker in zijn verzoekschrift erop had gewezen dat zij dat in de loop van het besluitvormingsproces had kunnen doen om duidelijkheid te verkrijgen.

Evenmin bevat het administratief dossier de bijlage 19ter die naar aanleiding van de aanvraag werd afgeleverd aan verzoeker.

Artikel 39/59, §1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

Gelet op de onvolledigheid van het administratief dossier kan de Raad niet nagaan of de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing rekening heeft gehouden met alle in het kader van de aanvraag voorgelegde stukken. Door het neerleggen van een onvolledig administratief dossier heeft de verwerende partij de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk gemaakt (RvS 17 februari 1998, nr. 71 867). De nietigverklaring van de bestreden beslissing zich dan ook op.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten van 29 juni 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend twintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS